

ശ്രീ. ഡോമിനിക് പ്രസന്റേഷൻ, അങ്ങയുടെ 1(എ) ഭേദഗതി പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. ഡോമിനിക് പ്രസന്റേഷൻ: സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. ഡോമിനിക് പ്രസന്റേഷൻ അവതരിപ്പിച്ച 1(എ) ഭേദഗതി സഭയുടെ അനുമതിയോടെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. എ. പ്രദീപ് കുമാർ, അങ്ങയുടെ 2(ബി) ഭേദഗതി പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. എ. പ്രദീപ് കുമാർ: സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. എ. പ്രദീപ് കുമാർ, അവതരിപ്പിച്ച 2(ബി) ഭേദഗതി സഭ നിരാകരിച്ചു.

2014-ലെ കേരള മത്സ്യവിത്ത് ബിൽ കൃഷിയും മൃഗസംരക്ഷണവും മത്സ്യ ബന്ധനവും സംബന്ധിച്ച I-ാം നമ്പർ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയം അംഗീകരിക്കണമെന്ന പ്രമേയത്തെ

അനുകൂലിക്കുന്നവർ.....

പ്രതികൂലിക്കുന്നവർ.....

പ്രമേയം സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബിൽ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.

(2) 2014-ലെ കേരള കടകളും വാണിജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളും (ഭേദഗതി) ബിൽ

തൊഴിലും നൈപുണ്യവും വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. ഷിബു ബേബി ജോൺ): സർ, 2014-ലെ കേരള കടകളും വാണിജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളും (ഭേദഗതി) ബിൽ ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഓർഡിനൻസ് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് സത്യാ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുവാനുണ്ടായ സാഹചര്യം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സ്റ്റേറ്റ്മെന്റും ഞാൻ മേശപ്പുറത്ത് വയ്ക്കുന്നു.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

തൊഴിലും നൈപുണ്യവും വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. ഷിബു ബേബി ജോൺ): സർ, 2014-ലെ കേരള കടകളും വാണിജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളും (ഭേദഗതി) ബിൽ വിദ്യുച്ഛക്തിയും തൊഴിലും തൊഴിലാളിക്ഷേമവും സംബന്ധിച്ച VII-ാം നമ്പർ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയം ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

കൃഷിയും മൃഗസംരക്ഷണവും അച്ചടിയും സ്റ്റേഷനറിയും വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. കെ. പി. മോഹനൻ): സർ, ഞാൻ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു.

തൊഴിലും നൈപുണ്യവും വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. ഷിബു ബേബി ജോൺ): സർ, സംസ്ഥാനത്ത് മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഈ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചില സഹോദരിമാരുടെ പ്രതിഷേധവും സമരവും നടന്നു. ആ സംഭവമാണ് ഇത്തരത്തിലൊരു ഓർഡിനൻസ് ഇറക്കാനും അത് ബില്ലാക്കി മാറ്റാനും ഗവൺമെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. സമരത്തെത്തുടർന്ന് പ്രത്യേക സ്റ്റാഡ് രൂപീകരിച്ച് കേരളത്തിലെ തുണിക്കടകളിൽ പരിശോധന നടത്തിയപ്പോൾ വ്യാപകമായ നിയമലംഘനമാണ് കണ്ടെത്തിയത്. ആ നിയമലംഘനം തടയാൻ പ്രധാനമായും തടസ്സം നിന്നത് 1960-ലെ ആക്ടാണ്. 1960-ന് ശേഷം കാലാനുസൃതമായിട്ടുള്ള ഒരു പരിഷ്കാരവും ആക്റ്റിൽ വന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നിയമലംഘനം നടത്തുന്നവർക്ക് വളരെ തുച്ഛമായ ഫൈൻ മാത്രം കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നത് അവസ്ഥയായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഗുരുതരമായ ലംഘനം നടത്തിയാൽ 50 രൂപയായിരുന്നു ഫൈൻ. തുടർച്ചയായി ഏഴാമത്തെ ദിവസം, ഞായറാഴ്ചകളിൽ കട തുറന്നാൽ നൽകേണ്ട ഫൈൻ കേവലം 250 രൂപയായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഫൈനുകളുടെ അപര്യാപ്തതയാണ് നിയമങ്ങൾ കർശനമായി നടപ്പിലാക്കാൻ തടസ്സമായി നിന്നത്. മാത്രവുമല്ല, 1960-ൽ ഈ നിയമം വന്നപ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അന്നുണ്ടായിരുന്ന ചെറുകിട കടകൾക്ക് പകരം 2014-ൽ നൂറുകണക്കിന് ആളുകൾ പണിയെടുക്കുന്ന വൻകിട സ്ഥാപനങ്ങളായി കേരളത്തിലെ ഈ രംഗം മാറി. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് സമഗ്രമായ നിയമഭേദഗതി ആവശ്യമാണെന്ന് കണ്ടുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നത്. മേയ് മാസത്തിൽ ഉണ്ടായ പ്രക്ഷോഭത്തെത്തുടർന്ന് ആയിരത്തിൽപ്പരം കടകളിൽ പ്രത്യേക പരിശോധന നടത്തിയതിൽ ധാരാളം ക്രമക്കേടുകൾ കണ്ടു. ഇവർക്ക് തൊഴിൽ സുരക്ഷിതത്വമില്ല, വിദ്യാഭ്യാസ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ പിടിച്ചുവെക്കുന്നു, തൊഴിൽ ചെയ്തിറങ്ങിയാൽ എക്സ്പീരിയൻസ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കുന്നില്ല, വിശ്രമിക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളില്ല തുടങ്ങിയ ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങളാണ് അന്വേഷണത്തിൽ പുറത്തുവന്നത്. ഇതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ട് പ്രധാന ആക്റ്റിൽ ഭേദഗതി വരുത്തുകയും ലംഘനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ഫൈൻ 250 രൂപ എന്നുള്ളത് കുറഞ്ഞത് 5000 രൂപയാക്കുകയും റിപ്പീറ്റഡ് ഓഫൻസിന് 10,000 രൂപ വരെ ഫൈൻ ഈടാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിലയിലാണ് ഭേദഗതി വന്നിട്ടുള്ളത്. ആക്ട് കൂടാതെ റൂൾസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രധാനപ്പെട്ട തീരുമാനങ്ങളും കൈക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

അതിൽ പ്രധാനം പല കടകളിലും ടോയ്ലെറ്റ് സംവിധാനമില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അത് ഒരിടത്തും നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ടോയ്ലെറ്റ് സംവിധാനം നിർബന്ധമാക്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സ്കാൾ/മീഡിയം/ലാർജ് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് എന്നുള്ള നിലയിൽ സ്ഥാപനങ്ങളെ മൂന്നായി വേർതിരിച്ചു ഇത്രയുംകാലം ഇത്തരത്തിലുള്ള വേർതിരിവ് ഇല്ലായിരുന്നു. പെൺകുട്ടികൾ കൂടുതൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ലാർജ് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റിന് ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യമടക്കം നിഷ്കർഷിച്ചു കൊണ്ടുള്ള നിയമഭേദഗതികൾ ഇതിനകത്ത് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ സമരത്തിന് പ്രധാനമായും കാരണമായത് ഇരിക്കാൻ ഉള്ള അവകാശത്തിന് വേണ്ടിയാണ്. Shops and Commercial Establishment Act, 1960-ൽ ഇത് വിഭാവന ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് 4 മണിക്കൂർ ജോലിയെത്തുടർന്ന് ഒരു മണിക്കൂർ നിർബന്ധമായും റെസ്റ്റ് കൊടുക്കണമെന്നാണ് ആക്ട് വിഭാവന ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും അത് നടപ്പിലാക്കിയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല റെസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സംവിധാനവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് പലതായി വേർതിരിച്ച് റെസ്റ്റ് റൂം നിർബന്ധമാക്കുന്നുണ്ട്.

വൻകിട സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അനവധി ചെറുപ്പക്കാരികളായ സഹോദരിമാരാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത്. അവരിൽ കഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് മൂലയുട്ടുന്നവർക്കുള്ള സൗകര്യം പോലുമില്ല എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് വൻകിട സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ക്രഷ് നിർബന്ധമാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ചെറുകിട സ്ഥാപനങ്ങൾ ഗ്രൂപ്പായി ഒരു ക്രഷ് സംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനെ കുറിച്ചും ഇതിൽ വിഭാവന ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതാണ് മറ്റൊരു ഭേദഗതി. പിന്നെ പ്രധാനമായും ഇവിടത്തെ ട്രേഡ് യൂണിയൻ സംഘടനകളൊക്കെ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതും നമുക്ക് നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും ഐ.എൽ.ഒ. കൺവെൻഷന്റെ ഭാഗമായി നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു കാര്യമാണ് തുണിത്തരങ്ങളടക്കമുള്ള വലിയ പെട്ടികൾ 55 കിലോയിൽക്കൂടുതൽ ഇറക്കാൻ പാടില്ലായെന്നത്. അതുകൂടി ചേർത്തുള്ള ഒരു ഭേദഗതിയാണ് ഇതിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. മുമ്പ് ഇത് 75 കിലോ ആയിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടും അനിവാര്യമായ, കാലാകാലങ്ങളായി ചെയ്യാൻ വിട്ടുപോയ ഒരു കറക്ഷൻ നമ്മൾ ഇപ്പോൾ വരുത്തുകയാണ്. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ തൊഴിലാളി സമൂഹത്തിന് ഈ ബിൽ വളരെ പോസിറ്റീവായിത്തന്നെ മാറും എന്നുള്ളതാണ് ഗവൺമെന്റ് കാണുന്നത്. ആ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

Shri Purushan Kadalundi: Sir, I move that -“ This House resolves to disapprove The Kerala Shops and Commercial Establishments (Amendment) Ordinance, 2014 (Ordinance No.20 of 2014)” .

സർ, 2014-ലെ കടകളും വാണിജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളും ബിൽ വീണ്ടും ഭേദഗതിക്ക് വിധേയമാകുകയാണ്. ഗ്രാമങ്ങളിലും നഗരങ്ങളിലുമുള്ള പെട്ടിക്കടകൾ, ജവലറി, തുണിക്കടകൾ, മാളകൾ, മറ്റ് സൂപ്പർമാർക്കറ്റുകൾ എന്നിവയിൽ ഉപജീവനത്തിനായി എത്തുന്ന തൊഴിലാളികൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഏറെയാണ്. വർണ്ണപ്രകൃതിയിൽ അന്ധാളിച്ചനിൽക്കുന്ന ഗ്രാമീണരും ബന്ധപ്പെട്ടവരും അവരുടെ പ്രയാസങ്ങളോ ആവലാതികളോ നിലവിലികളോ കേൾക്കാറില്ല. ഗൗരവമായി കാണാറുമില്ല എന്നുവേണം പറയാൻ. ഇതിൽനിന്നുവേണം ഈ ബിൽ ഭേദഗതിയോടെ മുന്നോട്ടു വരാനെന്ന് ഇവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. തൊഴിലാളികളുടെ നിയമനം മുതൽ സർവ്വീസ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കുന്നത് തടഞ്ഞുവയ്ക്കുക, ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് ക്രമീകരണമില്ലായ്മ തുടങ്ങിയ നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ ഇവർ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ട്. തികച്ചും പേടിയോടെ കഴിയുന്ന യുവജനങ്ങളുടെ ചിത്രം മനസ്സിൽ വരികയാണ്. ഉള്ള കരയുകയും പുറത്ത് പുഞ്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ സഹോദരീ-സഹോദരന്മാരെ നമ്മൾ നേരത്തെ കാണാതെ പോയത് വളരെ ദുഃഖകരമാണ്. ഇവരുടെ തൊഴിൽ സൗകര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. തിടുക്കപ്പെട്ട് ഓർഡിനൻസ് പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ട ഒരു പ്രശ്നമല്ല ഇത്. ഉണ്ടായ സാഹചര്യം അറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ല. ഗൗരവമായി ഈ ബില്ലിനെ സമീപിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇത് നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയണം. നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളെ ചില്ലിട്ട് സൂക്ഷിക്കുന്ന, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്ന പഴയ സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നും നമുക്ക് ഒരുപടി മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയണം. അതിന് നടപടികളാണ് നടത്തേണ്ടത്. എട്ട് മണിക്കൂർ ജോലി, എട്ട് മണിക്കൂർ വിശ്രമം, എട്ട് മണിക്കൂർ വിനോദം എന്നത് ഈ പുതിയ തലമുറയുടെ സ്വപ്നം മാത്രമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. ഇതുകാരണം തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിക്കുകയാണ്. തൊഴിലില്ലായ്മയുടെ വർദ്ധനവാണ് പഴയ സമ്പ്രദായത്തിലേക്ക്, എന്നുപറഞ്ഞാൽ അടിമകളെപ്പോലെ തൊഴിലാളികൾ ഇന്ന് ജോലി ചെയ്യേണ്ട അവസ്ഥയിലേക്ക് കൊണ്ടെത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇന്ന് രണ്ട് മൊബൈലും ഒരു സൂട്ടറും കിട്ടിയാൽ എന്തുജോലിയും ചെയ്യാൻ തയ്യാറാകുന്ന യുവതീ-യുവാക്കൾ വളർന്നുവരുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. ഭേദഗതി വരുത്തിയാലും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ ക്ഷേമമോ സുരക്ഷയോ ഉറപ്പുവരുത്താൻ കഴിയില്ല. മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ഈ സർക്കാർ തയ്യാറാകുമോയെന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. നിൽപ്പുസമരം കഴിഞ്ഞുവെന്ന് ഇവിടെ മന്ത്രി പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. അത് മാറ്റാൻ കഴിഞ്ഞോയെന്ന് പറഞ്ഞില്ല. ഇവിടെ നിയമങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല, നടപ്പിലാക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ടവർ സൗകര്യപൂർവ്വം കണ്ടുയരുന്നതുകൊണ്ടാണ്. തൊഴിലാളി സമൂഹത്തിന് ഗുണകരമായ പലതും നടപ്പിലാക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു.

പല സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങളിലും ഒഴിവുകൾ നികത്തുന്നില്ല എന്നുള്ളതുകൂടി നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കണം. മുപ്പതിനായിരം തസ്തികകൾ അധികമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന സർക്കാരിന് എങ്ങനെ നീതി നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയും? എല്ലാ രംഗത്തും അശാസ്ത്രീയ സമീപനമാണ് തുടർന്നുപോകുന്നത്. വേക്കൻസി തക്കസമയത്ത് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നില്ല. ഇതും ഈ ബില്ലുമായി എന്തു ബന്ധമെന്ന് ചോദിച്ചാൽ, ചെറുകിട സ്ഥാപനങ്ങളിലൊക്കെ ഇത് ആവശ്യമാണ്. തൊഴിൽ നിയമ ഭേദഗതികൾ വരുന്നത് തൊഴിലുടമകളെ സഹായിക്കാനാകരുത്. 1948-ലെ മിനിമം വേജ് നിയമം, ഫാക്ടറീസ് നിയമം, 1961-ലെ അപ്രന്റീസ് നിയമം, കരാർ തൊഴിലാളി നിയമം, വ്യവസായ തർക്കനിയമം ഇതെല്ലാം ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടെന്താണ് സ്ഥിരം തൊഴിലാളികളെ പിരിച്ചുവിടുന്നതും ഒഴിവുകൾ നികത്താത്തതും, കരാർ തൊഴിലാളികളെ നിശ്ചയിക്കുന്നതും. ഉടമകൾക്ക് ലാഭം ഇറട്ടിയാക്കാൻ മിനിമം കൂലി പോലും കൊടുക്കാതെ ഇവരെ പീഡിപ്പിക്കുകയാണ്. തൊഴിലാളികൾക്ക് സംഘടിക്കാനും കൂട്ടമായി വിലപേശാനുമുള്ള അവകാശം പോലും പൂർണ്ണമായും നിഷേധിക്കുകയാണ്. പുതിയ ഭേദഗതികൾ പലതും അംഗീകരിക്കാവുന്നതു ഗണനയാണ്. വിദേശ മൂലധന ശക്തികൾ യഥേഷ്ടം കടന്നുവരാനും ദേശീയകത്തകളെ സഹായിക്കാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനുമാണ് സർക്കാർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. കേന്ദ്ര-കേരള ഗവൺമെന്റുകളുടെ തൊഴിലാളിവിരുദ്ധ ചിന്തയാണ് എല്ലാ നിയമങ്ങളും നടപ്പിലാക്കാൻ മുമ്പേ നടക്കുന്നത്. നല്ല ദിവസം വരുന്നുവെന്ന് പെരുമ്പറ അടിച്ചവർ പോലും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന് ഇരുട്ട് സമ്മാനിക്കുകയാണ്. ഇത് ഗൗരവപൂർവ്വം നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കണം. കത്തകകൾക്ക് നല്ല ദിവസത്തിന് പരവതാനിയൊരുക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് നമ്മൾ കാണുന്നത്. ചെറുതായാലും വലുതായാലും തൊഴിലാളികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിത പ്രയാസങ്ങൾ, അവരുടെ വേദനകൾ, സ്ത്രീകളുടെ സുരക്ഷിതത്വം നഷ്ടപ്പെടുന്ന അവസ്ഥ, ബാലവേല, കുട്ടികൾക്ക് നേരെയുള്ള ലൈംഗിക പീഡനങ്ങൾ എല്ലാം യഥേഷ്ടം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഈ അവസ്ഥയാണ് നമുക്ക് മാറ്റിയെടുക്കേണ്ടത്. മൊത്തത്തിൽ മനസ്സ് നന്നാവണം. സമ്പന്നരെ സഹായിക്കുന്ന നയം കാരണമാണ് കൊടും ദുരിതം സമ്മാനിക്കുന്ന ഈ അവസ്ഥയിലേക്ക് പോകുന്നതും പ്രതീക്ഷ ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നതും. മാളുകളുടെ വരവോടെ ഈച്ചയടിക്കേണ്ട സ്ഥിതിവരുന്ന ചെറുകിട കച്ചവടക്കാരെ നമ്മൾ കാണാതെ പോകരുത്. നഗരം ഗ്രാമങ്ങളെ വിഴുങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ ആധുനിക കാലത്ത് വളരെ ഗൗരവമായി കക്ഷി രാഷ്ട്രീയ ഭേദമന്യേ ചെറുകിട കച്ചവടക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഫരിക്കണം, പരിഹാരം കാണണം.

34-ാം വകുപ്പിന്റെ 1-ാം ഉപവകുപ്പിൽ 'ആരോഗ്യം' എന്ന വാക്കിനുശേഷം 'ശുചീകരണം' എന്ന വാക്ക് ചേർക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് പറയുന്നു. അവിടെ 'ചികിത്സ' എന്നുകൂടി ചേർക്കണം. ഇത് എന്റേയൊരു ഭേദഗതിയാണ്. നാടും നഗരവും ജീവിതം ദുസ്സഹമായ തൊഴിലാളികളുടെ നിലവിളികൊണ്ട് മുഖരിതമാണ്. അനന്തപുരി സമരപുരിയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. എപ്പോഴെങ്കിലും നിഷ്പക്ഷമായി പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കാനും ചർച്ച ചെയ്യാനും പരിഹാരം കാണാനും സർക്കാർ തയ്യാറായിട്ടുണ്ടോ? തൊഴിൽ സമരങ്ങളോട് ഈ സർക്കാരെടുക്കുന്ന നിലപാട് പരിശോധിക്കണം. കോടതിവിധി ഉണ്ടായിട്ടും സർക്കാർ പല പ്രശ്നങ്ങളിലും ഒത്തുകളിക്കുകയല്ലേ. ഡിസംബർ 5-ാം തീയതി ദേശീയ പ്രക്ഷോഭം വരുന്നു. എല്ലാ കേന്ദ്ര തൊഴിലാളി സംഘടനകളും/വിവിധ വ്യവസായ കോർപ്പറേഷനുകളും/ഫെഡറേഷനുകളും യോജിച്ചുകൊണ്ട് ദേശീയ സമരം ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷയാണത്. രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന പാർട്ടിയുടെ പോഷകസംഘടനയായ ബി.എം.എസ്. ഇതിൽ അണിചേരുന്നവനുള്ളത് സ്വാഗതാർഹമാണ്. വിദേശമൂലധന ശക്തികൾക്ക് കടന്നുവരാനും ദേശീയ കത്തകകളെ സഹായിക്കാനുമുള്ള നിലപാടിൽനിന്ന് ഗവൺമെന്റ് പിന്മാറണം. കഴിഞ്ഞ നിയമസഭാ സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും പാസ്സാക്കുന്നതിനും കഴിയാതെപോയ ഈ ബിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന് ഗുണകരമാകും എന്ന് ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. വലിയ സ്ഥാപന ഉടമ തൊഴിലാളികൾക്ക് നിയമന ഉത്തരവ് നൽകേണ്ട രീതി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് സർക്കാരിനെ അധികാരപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ; സേവന സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ നൽകുന്നതിനുള്ള രീതി നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനും സർക്കാരിനെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ? എങ്കിൽ ഇത് നല്ലതുതന്നെ. ഭരിക്കുന്ന സർക്കാരിന്റെ നയമാണ് പ്രശ്നം. തൊഴിലവസരങ്ങൾ കുറഞ്ഞുവരുന്ന, തൊഴിലുറപ്പ് പദ്ധതിപോലും ത്രിശങ്ക സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിൽക്കുന്ന വർത്തമാന കാലത്ത് ചെറുകിട തൊഴിലാളികളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ബാധ്യതയിൽനിന്ന് സർക്കാരിന് മുഖം തിരിക്കാനാവില്ല. 56 ശതമാനം കാർഷിക മേഖലയിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം ദുരിതപൂർണ്ണമാണ്. കാർഷിക മേഖലയെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ 'നിറവ്' പദ്ധതി വളരെ കാര്യക്ഷമമായി നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് ആരെങ്കിലും പോഷിപ്പിക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ? നഗരത്തിലും ഗ്രാമത്തിലും ജവലറി മാളുകൾ കാടുകയറി പന്തലിക്കുന്നു. ഇതിന് നിയന്ത്രണമേർപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? നമ്മുടെ യുവജനങ്ങൾക്ക് ഒരു അത്താണിയാണെങ്കിൽപ്പോലും പരസ്പരം സംസാരിക്കാനോ വിശ്രമിക്കാനോ കഴിയാതെ താമസ സൗകര്യം പോലുമില്ലാതെ മോശമായ അവസ്ഥയിൽക്കൂടി ജീവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഒരു ഗതികേട് അതിനുമുന്നിലുണ്ട്. മിടുക്കികളും മിടുക്കന്മാരുമായ ചെറുപ്പക്കാർ നരകയാതന അനുഭവിക്കുകയാണ്. ഒരു ജോലിയുണ്ട് എന്നൊരു ആശ്വാസം മാത്രമാണ് അവർക്കുള്ളത്. കുടുംബത്തിന് ചെറിയൊരു കൈത്താങ്ങാണ്. ഈ ചിന്ത മാത്രമാണ് അവരെ മുന്നോട്ട് നയിക്കുന്നത്.

സ്ത്രീകളും യുവാക്കളും രാവിലെ 8 മണി മുതൽ രാത്രി 10 മണി വരെ ജോലി ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നു. പ്രാഥമിക സൗകര്യങ്ങൾ പോലുമില്ലാതെയാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നതെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഇവിടെ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. അക്കാര്യത്തിൽ നമ്മൾ എന്തുചെയ്തു? നമ്മൾ ഇതൊക്കെ കാണുകയും കാണുന്നില്ലെന്ന് നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയുണ്ട്. തൊഴിലാളി ക്ഷേമത്തിനെന്ന് പറയുന്ന നിരവധി ക്ഷേമനിധി ബോർഡുകൾ, ക്ഷേമം ഉറപ്പാക്കാൻ നിരവധി പദ്ധതികൾ എന്നിവ നമുക്കുണ്ട്. പക്ഷേ തൊഴിലുടമകളിൽ നിന്നുള്ള വിഹിതം യഥാസമയം പിരിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ സർക്കാരിന് ബാധ്യതയില്ലേ? ആ അനാസ്ഥ കാരണം ഇതെല്ലാം തകിടം മറിയുന്നുണ്ട്. സർക്കാരിന്റെയും തൊഴിലുടമയുടെയും വിഹിതം യഥാസമയം വന്നാൽ മാത്രമേ ക്ഷേമ പദ്ധതികൾ സമ്പൂർണ്ണമായുള്ളൂ. ഇത് കാലാകാലങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന് പരിശോധിക്കണം. ഇക്കാര്യം ബില്ലിൽ വേണമോയെന്നുള്ളതല്ല. മിനിമം കൂലി ഉറപ്പുവരുത്താനും ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്താനുമുള്ള എല്ലാ സംവിധാനവും ഉണ്ടാക്കാൻ സർക്കാർ ശ്രദ്ധിക്കണം. എന്ത് സമയത്തും പിരിച്ചുവിടാവുന്ന അവസ്ഥ വ്യാപാര മാളകളിൽ ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ട്. യൗവനം കഴിഞ്ഞാൽ അവരെയൊക്കെ പുറത്താക്കും.

ഒരുകാലത്ത് ഗ്രാമത്തിന്റെ ഐശ്വര്യമായിരുന്ന പെട്ടിക്കട, ബാർബർ ഷോപ്പ്, പലചരക്ക് കട, അവിടെ കാളവണ്ടിയിൽ എത്തുന്ന പലചരക്കുകൾ, സൗഹൃദം, കൂട്ടായ്മ, പാടത്തുനിന്നും വരുന്ന ഞാറ്റുപാട്ടുകൾ, ജോലി കഴിഞ്ഞ് പലചരക്കു കടയിൽ എത്തുന്ന കർഷകൻ അങ്ങനെ പറയാൻ നിരവധിയുണ്ട്. സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും നന്മയുടെയും വിത്തുകൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിന്നും അകന്നുപോവുകയാണ്. തോട്ടിൽ കളിക്കുന്ന കർഷകൻ, കട്ടികൾ, ഓട്ടുകമ്പനിയിൽ നിന്നും കേൾക്കുന്ന സൈറൻ, നാടകാവതരണങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ള സൗഹൃദാന്തരീക്ഷം ഇന്ന് ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നവലിബറൽ നയങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാൻ നാം ഓരോരുത്തരും മുന്നിട്ടിറങ്ങുമ്പോൾ എല്ലാ നന്മകളേയും ഇല്ലാതാക്കുന്ന അവസ്ഥ നമുക്ക് മാറ്റിയെടുക്കണം. അങ്ങനെ ഈ ബില്ലിലൂടെ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന് പുതിയ മാനം നൽകാനും അവരുടെ സംസ്കാരം ഊട്ടി ഉറപ്പിക്കാനും കഴിയുമെന്ന് ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

ശ്രീമതി ഗീതാ ഗോപി: സർ, ഞാൻ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു. കേരളത്തിലെ കടകളിലും വാണിജ്യസ്ഥാപനങ്ങളിലും ഏറ്റവുമധികം തൊഴിൽ ചൂഷണം നടക്കുന്ന മേഖലയാണ്. ലക്ഷക്കണക്കിന് തൊഴിലാളികൾ ഈ മേഖലയിൽ പണിയെടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ എത്രപേർ സർക്കാരിന്റെ കണക്കിൽപ്പെടുന്നുണ്ട്; തൊഴിലാളികളിൽ മഹാഭൂരിഷ്ടവും സ്ഥാപനങ്ങളിലെ രേഖകളിലോ സർക്കാരിന്റെ കണക്കുകളിലോ

ഇല്ലാത്തവരാണ്. ഈ തൊഴിലാളികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും സ്ത്രീകളാണ്. തൊഴിൽ നിയമങ്ങൾ അനുശാസിക്കുന്ന സേവന-വേതന വ്യവസ്ഥകളൊന്നും ഈ രംഗത്ത് പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ല. കറഞ്ഞ വേതനവും കൂടുതൽ സമയം അദ്ധ്വാനവുമാണ് ഈ മേഖലയിൽ നടക്കുന്നത്. ഒരുപക്ഷേ, ഇതര തൊഴിൽ മേഖലകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഏറ്റവും കറഞ്ഞ വേതനമാണ് തൊഴിലാളികൾക്ക് ഇവിടെ ലഭിക്കുന്നത്. എന്നാൽ വളരെയധികം സമയം ഇവർ ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു. തൊഴിൽസുരക്ഷിതത്വം ഷോപ്പ് തൊഴിലാളികൾക്ക് വെറും സ്വപ്നം മാത്രമാണ്. ഏത് നിമിഷവും തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടാവുന്ന സാഹചര്യമാണ് ഈ തൊഴിലാളികൾ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പ്രതിദിനം 8 മണിക്കൂർ ജോലി ചെയ്യണമെന്നിരിക്കെ ഏകദേശം 12 മണിക്കൂർ വരെ ജോലി ചെയ്യേണ്ട സാഹചര്യമാണ് ഈ മേഖലയിലുള്ളത്. പക്ഷേ, വേതനം വളരെ തുച്ഛവും. ഈ മേഖലയിൽ ഒരിക്കലും അവധി ലഭിക്കാത്ത സാഹചര്യമാണ്. ഒരുപക്ഷേ ഹർത്താലുകളെ പ്രണയിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾ ഈ മേഖലയിൽ ഉള്ളവരാണെന്ന് നാം കാണുന്നു. കാരണം കടുംബത്തോടൊപ്പം വീട്ടിൽ കഴിയാൻ കിട്ടുന്ന അപൂർവ്വ അവസരമാണ് ഹർത്താലുകൾ എന്ന് അവർ പറയുന്നു. ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾക്ക് കടന്നുചെല്ലാൻ കഴിയാത്ത ഇരുമ്പ് മറകൾക്കും അപ്രഖ്യാപിത തൊഴിലുടമ നിയമങ്ങൾക്കുമുള്ളിൽ ബന്ധനസ്ഥരാണ് ഇവർ. അതുകൊണ്ട് തൊഴിൽ നിയമങ്ങളോ അവധി ആനുകൂല്യങ്ങളോ ഇതര വിഭാഗം തൊഴിലാളികൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങളോ ലഭിക്കാത്ത വലിയൊരു വിഭാഗമാണിവർ.

കടകളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും ജോലി ചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികൾ മഹാ ഭൂരിപക്ഷവും സ്ത്രീകളാണ്. പുരുഷ തൊഴിലാളികളെക്കാൾ വളരെ കറഞ്ഞ വേതനമാണ് സ്ത്രീ തൊഴിലാളികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. പണിയെടുക്കുന്ന തൊഴിൽ ദിനങ്ങളിൽ പ്രതിദിനം 100 മുതൽ പരമാവധി 250 രൂപവരെയാണ് സ്ത്രീ തൊഴിലാളികൾ വേതനം പറ്റുന്നത്. വലിയ വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങളായ വൻകിട തുണിക്കടകൾ, സ്വർണ്ണക്കടകൾ, സൂപ്പർ ബസാറുകൾ, വ്യാപാര മാളുകൾ എന്നിവ അനുദിനം പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങളിലും വലിയൊരു ശതമാനം സ്ത്രീ തൊഴിലാളികളാണുള്ളത്. ഇവിടങ്ങളിലെ ജോലി അലങ്കാരമായി കാണുന്ന പൊങ്ങച്ച സംസ്കാരം നിലനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് കറഞ്ഞ വേതനവും കൂടുതൽ സമയം ജോലിയും എന്ന സമവാക്യമാണ് നിലവിലുള്ളത്. ഗ്രാമങ്ങളിലെ ദരിദ്രരും പാവപ്പെട്ടവരുമായ സാധാരണക്കാരാണ് മിക്കവാറും കടകളിലും വൻകിട സ്ഥാപനങ്ങളിലും ജോലിക്കെത്തുന്നത്. യഥാസമയം ഭക്ഷണം കഴിക്കാനോ പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാനോ കഴിയാത്ത സാഹചര്യമാണ് ഈ മേഖലയിലെ

തൊഴിലാളികൾക്കുള്ളത്. ചെറിയ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഇത്തരം സൗകര്യങ്ങളുടെ അഭാവമാണ് പ്രശ്നമെങ്കിൽ വലിയ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സമയക്കുറവും തിരക്കുകളുമാണ് പ്രതിസന്ധി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. തന്മൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ശാരീരിക അസ്വസ്ഥകളും മാനസിക പിരിമുറുക്കങ്ങളും ആരും ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല ഈ മേഖലയിലെ സ്ത്രീ തൊഴിലാളികൾ വൻതോതിൽ ലൈംഗിക ചൂഷണം നേരിടുന്നുണ്ട്.

നിയമസഭയിൽ 2011-ൽ അവതരിപ്പിച്ച 43-ാം നമ്പർ ബിൽ ഉണ്ട്. പകൽ സമയം നിന്നുമാത്രം ജോലി ചെയ്യാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട നിൽപ്പുതൊഴിലാളികളാണ് ഈ മേഖലയിലുള്ളത്. ഷോപ്പുകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ ഇരുന്ന് പണിയെടുക്കാനുള്ള അവകാശം നിഷേധിക്കുന്നതിനെതിരെ കോഴിക്കോടും തൃശ്ശൂരും തിരുവനന്തപുരത്തും നടന്ന സമരം ഈ സർക്കാർ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യാതെ പോയി. മാധ്യമങ്ങളിൽ അത് വലിയ വാർത്തയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ എല്ലാം കെട്ടടങ്ങി. വൻകിട മുതലാളിമാരുടെ സമ്മർദ്ദത്തിന് മാത്രം വഴങ്ങിക്കൊണ്ട് സർക്കാർ കീഴടങ്ങിയതുകൊണ്ടാവാം അന്വേഷണമോ മറ്റ് നടപടികളോ ഉണ്ടായില്ല. ആദിവാസികളുടെ നിൽപ്പുസമരത്തെ കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുന്ന അതേ സമീപനമായിരുന്നു ഷോപ്പ് തൊഴിലാളികളുടെ ഇരിക്കുവാനുള്ള അവകാശ സമരത്തോട് സർക്കാർ അനുവർത്തിച്ച സമീപനവും. ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയ്ക്ക് ഉപഭോക്താക്കളുടെ മുന്നിൽ കെട്ടിയൊരുങ്ങി നിൽക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട സൗന്ദര്യ ചൂഷണത്തിന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നിന്നുകൊടുക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ഹതഭാഗ്യരാണ് ഈ മേഖലയിലെ സ്ത്രീ തൊഴിലാളികൾ. രാവിലെ 7 മണിക്ക് വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി രാത്രി 8-9 മണിക്കാണ് വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുന്നത്. പകൽ ജീവിതം പൂർണ്ണമായും നഷ്ടപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളാണ് ഈ മേഖലയിലെ സ്ത്രീ തൊഴിലാളികൾ. വീടിന്റെ നാലുമുതുകൾക്കുള്ളിൽ നിന്ന് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രകാശപുരിതമായ ചുമരുകൾക്കുള്ളിലേക്ക് പകൽ മുഴുവൻ വലിച്ചെറിയപ്പെടുന്നവരാണ്. സാമൂഹ്യ പരിഷ്ക്കർത്താവായ വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാട് സ്വപ്നം കണ്ടതുപോലെ അടുക്കളയിൽ നിന്ന് അരങ്ങത്തേയ്ക്കല്ല മറിച്ച് വാണിജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ തടവറയിലേക്കാണ് സ്ത്രീ ജീവിതങ്ങൾ തള്ളിമാറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മിക്കവാറും വൻകിട സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് തൊഴിൽശക്തി റിക്രൂട്ട് ചെയ്ത് നൽകുന്നത് ഏതെങ്കിലും സ്വകാര്യ എംപ്ലോയ്മെന്റ് ബ്യൂറോകളാണ്, തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തവരാണ്. നല്ലൊരു ശതമാനം തൊഴിലാളികൾ ഇത്തരം മേഖലയിലുണ്ട്. എംപ്ലോയ്മെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്ന വേതന ചൂഷണവും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്.

സംസ്ഥാന യൂത്ത് കമ്മീഷൻ ചെയർമാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കമ്മീഷൻ അംഗങ്ങൾ ഷോപ്പുകളും സ്ഥാപനങ്ങളും സന്ദർശിച്ച് തൊഴിലാളികളുടെ അവസ്ഥ പഠിച്ച് റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയതായി പത്രത്തിൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി. 2014 ജൂൺ മാസം 6-ാം തീയതി ഈ മേഖലയിലെ തൊഴിലാളികൾ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നു. യൂത്ത് കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട്, പത്ര-മാധ്യമങ്ങളിലെ അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ടുകൾ തുടങ്ങിയവ ഇത്തരം ഒരു നിയമനിർമ്മാണ വേളയിൽ വിശദമായി പഠിച്ച് പരിഗണിക്കേണ്ടതാണ്. ഷോപ്പ് ആന്റ് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് മേഖലയിലെ സംഘടിത ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുടെ അഭാവവും സ്ഥാപന മുതലാളിമാരുടെ സാമ്പത്തിക സ്വാധീനവുംമൂലം ഈ മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുണ്ടാകുന്ന നിയമങ്ങളുടെ യാതൊരാനുകൂല്യവും ഇവർക്ക് ലഭ്യമാകുന്നില്ല. ഈ സർക്കാരിന്റെ ഭരണകാലത്ത് തൊഴിൽ വകുപ്പ് നോക്കുകക്കുറിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നിയമം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന് പരിശോധിക്കുന്നില്ല. തൊഴിൽ വകുപ്പ് അധികൃതർ ശക്തമായി ഇടപെടുന്നില്ല. തൊഴിലാളികൾക്ക് നിയമ പരിരക്ഷ ഉറപ്പുവരുത്താൻ ഫലപ്രദമായി ഇടപെടുന്നില്ല. ഇത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ നിയമനിർമ്മാണം നടത്തിയതുകൊണ്ട് എന്താണ് പ്രയോജനം? ഈ ഭേദഗതി ബില്ലിൽ പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പലതും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. വൻകിട സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്കെല്ലാം ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യം ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന രീതിയിൽ നിയമത്തിൽ മാറ്റം വരണം. തൊഴിലുടമകൾ ഇപ്പോൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിമിതമായ ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യം ഗൾഫിലെ ലേബർ ക്യാമ്പുകളെപ്പോലും നാനിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണ്. കേരളത്തിൽ വാഗൺ ട്രാജഡി ആവർത്തിച്ചാലും അതുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. നിയമലഘനത്തിന് ഇടത്തരം വൻകിട സ്ഥാപനങ്ങൾ നൽകേണ്ട പിഴത്തുക അയ്യായിരമോ പതിനായിരമോ ആക്കി ഉയർത്തിയാൽ പോര. അത് അമ്പതിനായിരമോ ഒരുലക്ഷമോ ആക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കണം. അതുപോലെ തന്നെ വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങളെ മൂന്നായി തരംതിരിക്കുന്നത് വിശദമായ ആലോചനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാവണം. ബില്ലിലെ ഭേദഗതി നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൂടുതൽ സമഗ്രവും ഫലപ്രദവുമാകുന്നതിന് വിശദമായ ചർച്ചകൾ എല്ലാതരത്തിലും നടപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ശ്രീ. സി. പി. മുഹമ്മദ്: സർ, 2014-ലെ കേരള കടകളും വാണിജ്യസ്ഥാപനങ്ങളും (ഭേദഗതി) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരായുന്നതിനായി 31-12-2014 വരെ സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

കേരളത്തിൽ 1960-ൽ കേരള ഷോപ്പ് ആന്റ് കൊമേഴ്സ് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ്സ് ആക്ട് നിലവിൽ വന്നതാണ്. അന്ന് കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കടകളിലും വാണിജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളിലുമായി ഏകദേശം 10 ലക്ഷം തൊഴിലാളികൾ ജോലി ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയായിരുന്നു. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ പെട്ടിക്കടകൾ മുതൽ ഐ.റ്റി. സ്ഥാപനങ്ങൾ, വൻകിട ഷോപ്പിംഗ് മാളുകൾ വരെ ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 1960-ൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ജീവനക്കാരുടെ സേവന-വേതന-നിയമന വ്യവസ്ഥകളിൽ കാതലായ മാറ്റംവരുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ബില്ലാണ് ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിനുമുമ്പ് 1960-ലെ കേരള ഷോപ്പ് ആന്റ് കൊമേഴ്സ് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് ആക്റ്റിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല സംസ്ഥാനത്തെ കടകളിലും വാണിജ്യസ്ഥാപനങ്ങളിലും ജോലി ചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വളരെയധികം പ്രശ്നങ്ങൾ സർക്കാരിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുകയുണ്ടായി എന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിതന്നെ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഈ പരിഷ്കൃത യുഗത്തിൽ ഏതൊരു സ്ഥാപനത്തിലും ജോലി കൊടുക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് നിയമന ഉത്തരവ് കൊടുക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. പക്ഷേ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിലൊന്നും നിയമന ഉത്തരവ് നൽകുന്നില്ല. നാലോ അഞ്ചോ വർഷം ഒരു സ്ഥാപനത്തിൽ ജോലി ചെയ്താൽ ആ ജോലിക്ക് ഒരു എക്സ്പീരിയൻസ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൊടുക്കാനുള്ള മര്യാദപോലും ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ കാണിക്കുന്നില്ല അതുപോലെ ജോലി അവസാനിപ്പിച്ച് പോകുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ തിരിച്ചുകൊടുക്കാറില്ല. നാലോ അഞ്ചോ വർഷത്തെ കോഴ്സിന് ചേർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടുവർഷം കഴിയുമ്പോൾ സാമ്പത്തികമായ പ്രയാസംകൊണ്ട് ഫാപ്പ് ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് തിരിച്ചുകിട്ടണമെങ്കിൽ ഷൈലോക്കി നെപ്പോലെ അങ്ങോട്ട് പൈസ വാങ്ങുന്ന നിലപാടാണ് സ്വകാര്യ മാനേജ്മെന്റുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്. സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ തടഞ്ഞുവെക്കൽ മാത്രമല്ല ഇന്റർനാഷണൽ ലേബർ ഓർഗനൈസേഷന്റെ 1964-ലെ ഹൈജിൻ (കൊമേഴ്സ് ആന്റ് ഓഫീസസ്) കൺവെൻഷൻ (നമ്പർ - 120) പ്രകാരം വാണിജ്യസ്ഥാപനങ്ങളിലും ഓഫീസുകളിലും ജോലി ചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികൾക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട ശുചിത്വ പരിപാലനം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന് പ്രത്യേക ഊന്നൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, നിയമന ഉപാധികൾ നിയന്ത്രിക്കുക, തൊഴിൽ സാഹചര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുക, ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് കീഴിലുള്ള ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നീ വ്യവസ്ഥകൾ ചേർത്തുകൊണ്ട് 1960-ലെ കേരള കടകളും വാണിജ്യസ്ഥാപനങ്ങളും ആക്റ്റിൽ ഭേദഗതി, വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ച സർക്കാരിനെയും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം സ്ഥാപനങ്ങളെ

തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേർതിരിച്ചിട്ടില്ല എന്നാൽ ഈ ബില്ലിൽ സെക്ഷൻ 2(1 എ)- പ്രകാരം ബിഗ് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് (വലിയ സ്ഥാപനം) - ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ ജോലി ചെയ്യുന്ന സൂപ്പർ മാളുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുണ്ട്. ഇരുപതോ അതിൽ കൂടുതലോ തൊഴിലാളികളെ ജോലിക്കായി നിയോഗിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളെ ഇതിൽ ബിഗ് എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. സെക്ഷൻ (10 എ) - മീഡിയം എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് - അതായത് ആറു മുതൽ പത്തൊമ്പതുവരെ തൊഴിലാളികളെ ജോലിക്ക് നിയോഗിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ. സെക്ഷൻ (15 എ)- സ്മാൾ എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റ് - തൊഴിലാളികൾ ഇല്ലാത്ത സ്ഥാപനങ്ങൾ മുതൽ അഞ്ചു തൊഴിലാളികളെ വരെ ജോലിക്കായി നിയോഗിക്കുന്ന സ്ഥാപനം. 1960-ൽ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നപ്പോഴുള്ള സാഹചര്യമല്ല ഇന്ന് നിലവിലുള്ളത്. സംസ്ഥാനത്തെ പെട്ടിക്കടകൾ, വലിയ ഷോപ്പിംഗ് മാളുകൾ, ഐ.റ്റി. കമ്പനികൾ മുതലായവ ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നു. നിയമം നിലവിൽ വന്നപ്പോൾ ചെറുകിട കച്ചവട സ്ഥാപനങ്ങളായിരുന്നു ഭൂരിപക്ഷവും. ചെറുതും ഇടത്തരവുമായ സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പോലെ വലിയ സ്ഥാപനങ്ങളെ കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. വലിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ നിർബന്ധമായും തൊഴിലാളികൾക്ക് ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ട പല കാര്യങ്ങളും ഈ ബില്ലിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനനുസൃതമായി ചട്ടങ്ങളിലും സമഗ്രമായ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നിലവിൽ സ്ഥാപനങ്ങളെ തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേർതിരിച്ചിട്ടില്ല. സെക്ഷൻ 5 ഡി - issue of Appointment letter - എല്ലാ വലിയ സ്ഥാപനങ്ങളിലും തൊഴിലാളികളെ നിയമിക്കുമ്പോൾ Appointment Letter നൽകണം. സെക്ഷൻ 5 ഇ - prohibition of retaining Education Certificate or Experience Certificate - തൊഴിലാളികളുടെ ഒറിജിനൽ വിദ്യാഭ്യാസ സർട്ടിഫിക്കറ്റും പരിചയ സർട്ടിഫിക്കറ്റും തൊഴിലുടമ കൈവശം വയ്ക്കുന്നത് നിരോധിക്കുന്നു. സെക്ഷൻ 5 എഫ് - issue of Service Certificate - എല്ലാ തൊഴിലുടമകളും തൊഴിലാളികൾ അവർ ജോലി ചെയ്ത കാലയളവിലെ സേവന സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകണം. പെൻഷനാകുമ്പോൾ, നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ, മറ്റൊരു ജോലി ലഭിച്ചു പിരിയുമ്പോൾ ഒക്കെ ഇത് ബാധകമാണ്. നിലവിലെ നിയമത്തിൽ തൊഴിലാളികളെ നിയമിക്കുമ്പോൾ ഉടമ പാലിക്കേണ്ടതായ വ്യവസ്ഥകൾ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. തൊഴിലാളികൾക്ക് നിയമന ഉത്തരവ് നൽകാതിരിക്കുക, തൊഴിലാളികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പിടിച്ചുവയ്ക്കുക, സേവന സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകാതിരിക്കുക തുടങ്ങിയ നിരവധി പരാതികൾ ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നതോടെ തൊഴിലാളികളെ നിയമിക്കുമ്പോൾ നിയമന ഉത്തരവും തൊഴിലിൽ നിന്ന് പിരിയുമ്പോൾ സർവ്വീസ്

സർട്ടിഫിക്കറ്റും നൽകുന്നതിന് തൊഴിലുടമ നിർബന്ധിതനാകും. ഇതുവഴി തൊഴിലാളികൾക്ക് ആവശ്യാനുസൃതം മെച്ചപ്പെട്ട തൊഴിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെ 50-ൽ കൂടുതൽ ജീവനക്കാരുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഉടമ നിർബന്ധമായും തൊഴിലാളികൾക്ക് ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കണം. സ്ഥാപനങ്ങളിലെ തൊഴിലാളികൾക്ക് പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ തൊഴിലുടമ നിർബന്ധമായും ചെയ്തിരിക്കണം. നിലവിലെ നിയമത്തിൽ ജീവനക്കാർക്ക് ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തുന്ന വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 50-ൽ കൂടുതൽ ജീവനക്കാരുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിലെ തൊഴിലാളികൾക്ക് ചട്ടങ്ങളിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ലക്ഷ്യമിട്ടുകൊണ്ടാണ് ഈ നിയമം ഭേദഗതി വരുത്തുന്നത്. സ്ഥാപനത്തിൽ പൊതുവായ ശുചിത്വം ഏർപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും ജീവനക്കാർക്ക് ടോയ്ലറ്റ് സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും സാനിറ്റേഷൻ എന്ന വാക്കുകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഭേദഗതിയാണിത്. അതുപോലെ നിയമത്തിന്റെ 29-ാം വകുപ്പുപ്രകാരമുള്ള നിലവിലെ പിഴ ശിക്ഷയുടെ തോത് 1960-ൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതും നാളിതുവരെ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമാണ്. ഇത് കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കുന്നത് നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഊർജ്ജിതമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും അതുവഴി തൊഴിലാളികളുടെ സേവന-വേതന വ്യവസ്ഥകൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുവാനും സഹായകരമാകും. രജിസ്ട്രേഷൻ എടുക്കുക, പുതുക്കുക, സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പ്രദർശിപ്പിക്കുക, രജിസ്ട്രേഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ വരുത്തേണ്ട ഭേദഗതികൾക്കായുള്ള അപേക്ഷ നൽകുക തുടങ്ങിയ ചുമതലകളിൽ വീഴ്ച വരുത്തുന്ന തൊഴിലുടമയ്ക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന പിഴ ശിക്ഷ 250 രൂപ എന്നത് 5000 രൂപയായി ഉയർത്തുന്നതിന് ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. അതുപോലെ നിയമലംഘനം തുടരുന്ന ഓരോ ദിവസത്തേക്കും ചുമത്താവുന്ന പിഴശിക്ഷ 10 രൂപയിൽ നിന്ന് 100 രൂപയായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ജോലിക്കാരുടെ ജോലി സമയം, വിശ്രമ സമയം, സ്ഥാപനം തുറക്കുന്നതിനും അടയ്ക്കുന്നതിനുമുള്ള സമയം, അവധികൾ, അവധി വേതനം, വീക്ക്‌ലി ഓഫ് തുടങ്ങിയ വ്യവസ്ഥകളിൽ ലംഘനമുണ്ടായാൽ പിഴ ശിക്ഷ 250 രൂപ വീതമെന്നത് 5000 രൂപയാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും നിയമലംഘനം തുടർന്നാൽ 5000 രൂപ എന്നത് 10000 രൂപയായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചട്ടങ്ങളിലെ വ്യവസ്ഥകളിലെ ലംഘനങ്ങൾക്കുള്ള പിഴ ശിക്ഷ 50 രൂപയിൽ നിന്ന് 5000 രൂപയായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

തുണിക്കടകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന പാവപ്പെട്ട മിണ്ടാപ്രാണികളായ ചെറുപ്പക്കാരും ചെറുപ്പക്കാരികളും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുന്നവരല്ല. തുണിക്കടയിലെ മറ്റൊരു ബൊമ്മയായി, മണിക്കൂറുകളോളം ഇരിക്കാൻപോലും കഴിയാതെ നിന്ന് ജോലി ചെയ്യുന്നവരാണ് അവർ. ലോകവ്യാപകമായി തൊഴിലാളികൾക്ക് നൽകുന്ന പരിരക്ഷയാണ് എട്ടുമണിക്കൂർ ജോലിയെന്നുള്ളത്. പല മാളകളിലും പന്ത്രണ്ട് മണിക്കൂറും പതിനഞ്ച് മണിക്കൂറും നിസ്സഹായരായി അടിമകളെപ്പോലെ ജോലി ചെയ്യുന്ന ചെറുപ്പക്കാരും ചെറുപ്പക്കാരികളുമുണ്ട് എന്നത് നമുക്ക് വിസ്മരിക്കാൻ പറ്റില്ല. അതുപോലെ ഗർഭിണികൾക്കും മുലയൂട്ടുന്ന അമ്മമാർക്കും ക്രിഷ്ണകൾ സ്ഥാപിച്ച് സൗകര്യം ചെയ്യണം എന്ന വ്യവസ്ഥ ഈ ബില്ലിലുണ്ട്. തുണിക്കെട്ട് ചുമക്കുന്നതിനുള്ള തൂക്കം 75 കിലോഗ്രാം എന്നുള്ളത് 55 കിലോഗ്രാമാക്കി മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ചെറുകിട കച്ചവടക്കാരെ ഞാൻ കറ്റം പറയുന്നില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ മാളകൾ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. ആധുനിക നാഗരികതയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരു തെളിവായി മാളകളെ നമ്മൾ കണക്കാക്കുന്നു. ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ മാളകളുടെ വരവിനെ എതിർക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ ഈ മാളകളിൽ അവരുടെ പരസ്യങ്ങളും കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന ആഡംബരങ്ങളുമെല്ലാം ഒരു കറവുമില്ലാതെ നടക്കുകയാണ്. അവിടെ ജോലി ചെയ്യുന്ന പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികൾക്കുമാത്രം മാന്യമായ ജീവിതമില്ലെന്ന് വരുമ്പോൾ അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ വൻകിട മാളകളും വൻകിട തുണിക്കടകളും വൻകിട സൂപ്പർ സ്റ്റോറുകളുമെല്ലാം ഓരോ ദിവസവും അനേകം ബ്രാഞ്ചുകൾ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഷാരൂഖ് ഖാൻ കോടികൾ നൽകി എറണാകുളത്തെ ഒരു തുണിക്കട തുടങ്ങി. നിർഭാഗ്യവശാൽ അധികം വൈകാതെ അത് പൂട്ടിപ്പോയി. മിനിഞ്ഞാന്ന് സ്വർണ്ണക്കടയുടെ അഞ്ച് ബ്രാഞ്ചുകളാണ് കേരളത്തിൽ ഐശ്വര്യം ബാച്ചനും മഞ്ജു വാര്യരും പ്രഭുവും ചേർന്ന് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്. അതെല്ലാം അവരുടെ വളർച്ചയുടെ തെളിവാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ വളരുന്നതിന് ആരും എതിരല്ല. പക്ഷേ, ബോണസോ, ഗ്രാറ്റുവിറ്റിയോ, പ്രൊവിഡന്റ് ഫണ്ടോ, പെൻഷനോ, ഉത്സവബത്തയോ ഒന്നും ഈ പാവങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ താൽപ്പര്യം ഒരു പണത്തുകയെ മുന്നിലെന്ന് പരസ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാമുറിയെ പണിയെടുക്കുന്ന പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളുടെ താൽപ്പര്യംകൂടി ഈ പണത്തുകയെത്തിനൊപ്പം കണക്കാക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത്. മാളകൾ മനുഷ്യന്റെ ആർത്തിയെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. അവന്റെ ഉപഭോഗ തൃപ്തിയെയാണ് മുതലാക്കുന്നത്. ഭാഗ്യക്കുറി നറുക്കെടുപ്പും ഡിസ്കൗണ്ടും പ്രഖ്യാപിച്ച് ഉപഭോക്താക്കളെ ഇവർ മായിക

വലയത്തിലാക്കുന്നു. ഈ മാളകളുടെ വർണ്ണ പ്രപഞ്ചത്തിൽ തകർന്ന് തരിപ്പണമാകുന്ന ചെറുകിട വ്യാപാരികളുടെ ശ്ലാഘന ഭ്രമിയായി കേരളത്തിലെ പല പ്രദേശങ്ങളും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു വമ്പൻ മാൾ വരുമ്പോൾ അതിന്റെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള ഒരുപാട് ചെറുകിട കച്ചവടക്കാരുടെ ജീവിതം വഴിമുട്ടുന്നുവെന്നുള്ളതും നമ്മൾ കാണണം. ലിഫ്റ്റും എസ്കലേറ്ററും ചെറിയ അമ്യൂസ്സന്റ് പാർക്കുകളുമുണ്ടാക്കി കുട്ടികളെയെല്ലാം പാട്ടിലാക്കിയും ബലൂൺ മനുഷ്യരെയെല്ലാം രംഗത്തിറക്കി ആധുനിക സാങ്കേതികവിദ്യയും ആധുനിക പരസ്യതന്ത്രങ്ങളും പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി കോടിക്കണക്കിന് രൂപയുടെ ടേബിൾ ഓവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന മാളകൾ പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളെ വളരെ പ്രാകൃതമായ യുഗത്തിലെ അടിമകളെപ്പോലെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത് പരിഷ്കൃത സമൂഹത്തിലെ ഒരു ഗവൺമെന്റിനും കയ്യുംകെട്ടി നോക്കി നിൽക്കാനാവില്ല.

എന്തിന്റെ പേരിലാണ് പ്രതിപക്ഷം ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്നതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഭരണകക്ഷി കൊണ്ടുവരുന്ന ഏതൊരു നല്ല കാര്യത്തെയും എതിർക്കുകയെന്ന പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ പരമ്പരാഗതമായ ശൈലിയുടെ പ്രതിഫലനമായിരിക്കാം അത് എന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. നിങ്ങളും ഞങ്ങളും ഒരുപോലെ അത്യാവശ്യമാണെന്ന് കരുതുന്ന പ്രസ്തുത വിഷയത്തിന്മേലുള്ള ഈ ബില്ലിനെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രതിപക്ഷാംഗങ്ങൾ പിന്താങ്ങണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ശ്രീ. ഇ. പി. ജയരാജൻ: സർ, 2014-ലെ കേരള കടകളും വാണിജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളും (ഭേദഗതി) ബിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

The Kerala Shops and Commercial Establishments (Amendment) Bill നമ്മുടെ കേരളത്തിന്റെ തൊഴിൽ വകുപ്പുമന്ത്രി ശ്രീ. ഷിബു ബേബി ജോൺ അവതരിപ്പിച്ചത് സ്വാഗതാർഹം തന്നെയാണ്. ശ്രീ. ഷിബു ബേബി ജോൺ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ബില്ലിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തോട് പൂർണ്ണമായും യോജിപ്പാണ്. പക്ഷേ, ഞാൻ അതിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് 1960-ലെ കേരള കടകളും വാണിജ്യസ്ഥാപനങ്ങളും എന്ന നിയമത്തിൽ ചില ഭേദഗതികൾ മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന ദൗർബല്യം നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നതാണ്. 1960 കഴിഞ്ഞ് ഇക്കഴിഞ്ഞ 54 വർഷക്കാലം കേരളത്തിന്റെ വ്യാപാരരംഗത്തും വാണിജ്യ രംഗത്തുമെല്ലാം ഒട്ടനവധി മാറ്റങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ചില ലഘുവായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം പറഞ്ഞ് താൽക്കാലിക ആശ്വാസം കൊള്ളുന്നതിനുപകരം ഈ

രംഗത്തുണ്ടായ മാറ്റങ്ങളൊക്കെ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സമഗ്രമായ നിയമ നിർമ്മാണമായിരുന്നു ഇവിടെ വേണ്ടിയിരുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ കേരളത്തിലെ വാണിജ്യമേഖലയെ സംബന്ധിച്ച് ഇതുവരെ സമഗ്രമായ പഠനം നടത്തിയിട്ടില്ല. ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിനനുസൃതമായി ഒരു സമഗ്രമായ പഠനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അനുയോജ്യമായ നിലയിൽ തൊഴിലാളികൾക്ക് തൊഴിൽ സംരക്ഷണം കൊടുക്കത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിനാണ് രൂപം കൊടുക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങളോട് വിയോജിപ്പല്ല ഉള്ളത്. കേരളത്തിന്റെ 50-55 വർഷക്കാലത്തെ അനുഭവം എടുത്താൽ നമ്മുടെ പഴയ ഗ്രാമീണ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. ധാരാളം ചെറുകിട പട്ടണങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നു. വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുവന്നു. മനുഷ്യന്റെ ക്രയശക്തിയിൽ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. വിദേശ മലയാളികളുടെ വരുമാനവും സമ്പത്തും കേരളത്തിന്റെ വാണിജ്യ രംഗത്താണ് വലിയ തോതിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇന്നാണെങ്കിൽ വിവര സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വലിയ കതിപ്പാണ്. അവസാനമായി പുറത്തുവന്നിരിക്കുന്ന വാർത്ത വിദേശ ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികൾക്ക് അവരുടെ നിക്ഷേപം അവർ ഉദ്ദേശിച്ച നിലയിൽ ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ ഓൺ ലൈൻ വ്യാപാരമെന്ന പുതിയ ഒരു സംരംഭവുമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിരിക്കുകയാണെന്നാണ്. ആളുകൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള വസ്തുക്കൾ അവരുടെ വീട്ടിൽനിന്ന് ഓൺ ലൈൻ വഴി ഓർഡർ നൽകിയാൽ അത് അവരുടെ വീട്ടിൽ എത്തിച്ച് കൊടുക്കും. ഗവൺമെന്റിന് ലഭ്യമാകാൻ സാധ്യതയുള്ള ടാക്സ് വൻതോതിൽ വെട്ടിക്കാൻ ഇതുകൊണ്ട് സാധിക്കും. ഇതിന് ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റ് എല്ലാ വാതിലുകളും തുറന്നുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. വിദേശ നിക്ഷേപം വ്യാപാര രംഗത്ത് പുതിയ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പഴയ വ്യാപാര രംഗത്ത് പണിയെടുക്കുന്നതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ രീതികൾ വന്നിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇന്നുള്ള വ്യാപാര രംഗത്തെ ചെറുകിട, മദ്ധ്യ, വൻകിട എന്നീ മൂന്ന് വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങളാക്കി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഐ.റ്റി. മേഖല പുതിയ ഒരു രംഗമായി ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഐ.റ്റി. രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളുടെ ജീവനക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കാറ്റഗറികൂടി ഈ ബില്ലിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതല്ലേ, കാരണം അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി രൂപപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആധുനിക ശാസ്ത്ര സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വളർച്ചയുടെ ഭാഗമായി

വലിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ അവരുടെ ഷോപ്പുകളിലൊക്കെ തൊഴിലാളികളെ നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്ലോസ്ഡ് സർക്യൂട്ട് ടി.വി. പോലുള്ള പ്രത്യേക സംവിധാനങ്ങൾ ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു തൊഴിലാളിക്ക് അൽപ്പനേരംപോലും വിശ്രമിക്കാനോ, എന്തെങ്കിലും ക്ഷീണം വന്നാൽ കറച്ച് സമയംപോലും മാറിയിരിക്കാനോ കഴിയാത്ത നിലയിൽ അവരുടെ അധ്വാനത്തെ മുഴുവൻ പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന നിലയിലേയ്ക്ക് ഇത്തരം സംവിധാനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള പുതിയ സാഹചര്യങ്ങൾകൂടി കണക്കിലെടുത്ത് കേരളത്തിന്റെ വ്യാപാര-വാണിജ്യ മേഖലയെ കറിച്ച് സമഗ്രമായ ഒരു പഠനം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്.

കേരളത്തിൽ ആകെ ഏഴുലക്ഷത്തോളം വാണിജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളുണ്ട്. ഇതിൽ ഏതാണ്ട് 5.2 ലക്ഷം ചില്ലറ വിൽപന ശാലകളും അതിൽത്തന്നെ അരലക്ഷത്തിലധികം മൊത്ത വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങളും ഒരുലക്ഷത്തിൽപ്പരം ഹോട്ടലുകളുമുണ്ട്. ഇതുകൂടാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തട്ടുകടകൾ, പെട്ടിക്കടകൾ, തെരുവോര കച്ചവട സ്ഥാപനങ്ങളും സെൽഫ് എംപ്ലോയ്മെന്റ് സ്കീം അനുസരിച്ച് സ്വയം തൊഴിൽ ചെയ്ത് ഉപജീവന മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുന്ന കച്ചവടക്കാരുമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായ വ്യാപാര മേഖലകൾ നാട്ടിൽ വളർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിലെല്ലാം കൂടി ഏകദേശം 20 ലക്ഷം പേർ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ തൊഴിലാളികളുടെ ക്ഷേമവും തൊഴിലുറപ്പും ഈ സമഗ്ര നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിരുന്നു. ബില്ലിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള നിയമന ഉത്തരവ് കൊടുക്കുക തുടങ്ങിയ നിയമപരമായ നടപടികളൊന്നും കച്ചവടക്കാർ പൊതുവേ പാലിക്കാറില്ല. മുൻകാലങ്ങളിൽ തൊഴിൽ സംരക്ഷണത്തിന്റെയോ തൊഴിലാളി സംരക്ഷണത്തിന്റെയോ ഭാഗമായുള്ള സഹായങ്ങളൊന്നും വ്യാപാരരംഗത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതെല്ലാം ഒരു നിയമ നിർമ്മാണത്തിലൂടെ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നത് നല്ലതാണ്. തുണി ഷോപ്പുകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവരിൽ വലിയ ഒരു വിഭാഗവും സ്ത്രീകളാണ്. സ്ത്രീകളുടെ ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യങ്ങൾ അതുപോലുള്ള മറ്റ് കാര്യങ്ങൾ, സജ്ജീകരണങ്ങൾ എന്നിവ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഇവിടെ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിയമങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല, ആ നിയമങ്ങൾ ഒന്നുകിൽ പാലിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണ്. നിയമം നടപ്പിലാക്കേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥർ അതിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയാണ്. അവർ പലപ്പോഴും അഴിമതിക്കാരായി മാറുകയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒട്ടനവധി പ്രശ്നങ്ങൾ ഈ രംഗത്ത് വരുന്നുണ്ട്. അവയ്ക്ക് പരിഹാരം കാണാനുള്ള ഫലപ്രദമായ ഇടപെടലുണ്ടാകണം.

ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ രാവിലെ 8 മണി മുതൽ രാത്രി 8 മണിവരെയൊക്കെ ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന സാഹചര്യം, അതായത് പന്ത്രണ്ട് മണിക്കൂറിലധികം ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവരുക എന്നത് തികച്ചും അനീതിയാണ്. ഇത്തരം നിരവധി ഗൗരവമേറിയ പ്രശ്നങ്ങൾ തൊഴിൽ രംഗത്തുണ്ട്. അവയെല്ലാം പരിഹരിക്കാനാവശ്യമായ നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കുകയും ആ നിയമങ്ങൾ ശക്തമായി നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യണം. അവധി, പ്രസവാനുകൂല്യങ്ങൾ, റസ്റ്റ് റൂം, കഞ്ഞിത്തൊട്ടി മുലയൂട്ടാനും വളർത്താനുമുള്ള ക്രഷ് (യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലൊക്കെ ഇത് കറെക്കുടി മെച്ചപ്പെട്ട നിലയിലുണ്ട്) തുടങ്ങിയ ജീവൽപ്രധാനമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളൊക്കെ പഴുതുകൾ അടച്ചുകൊണ്ട് നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെ ഉറപ്പുവരുത്തി കൊടുക്കാൻ ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കണം. കഴിഞ്ഞ എൽ.ഡി.എഫ്. ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത് Kerala Shops & Commercial Establishments Welfare Fund Board രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാര്യക്ഷമമായി നടക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ പോരായ്മകൾ പരിഹരിച്ചു കൊണ്ട് മെച്ചപ്പെട്ട നിലയിൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കാനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. ഇവിടെ ഇരുപതുലക്ഷത്തോളം തൊഴിലാളികൾ ജോലി ചെയ്യുന്നതിൽ അഞ്ചുലക്ഷം പേർ മാത്രമാണ് ക്ഷേമനിധിയിൽ ഇപ്പോൾ അംഗങ്ങളായുള്ളത്. കച്ചവട സ്ഥാപനങ്ങളിലെ മുഴുവൻ ജീവനക്കാരെയും ക്ഷേമനിധിയിൽ അംഗങ്ങളാക്കണം. എല്ലാവർക്കും ഇതിന്റെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കാൻ കഴിയണം. ഇപ്പോൾ നൽകിവരുന്ന ക്ഷേമനിധി ആനുകൂല്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കണം. തൊഴിലാളികൾക്കുനേരെ വരുന്ന തെറ്റായ നടപടികൾക്കുള്ള ശിക്ഷയുടെ പ്രശ്നം ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഭാഗമായി പിഴ ശിക്ഷ 250 രൂപ 5000 രൂപയാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് ആലോചിക്കുന്നുണ്ട്. തൊഴിലാളികൾക്ക് അനുകൂലമായ നിയമം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല എന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം ദ്രോഹകരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്, അത് തൊഴിൽ മേഖലയിൽ ഒഴിവാക്കാൻ സാധിക്കണം. കേരളത്തിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ സംഘടനകൾ വളരെ സംഘടിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെകൂടി സേവനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് തൊഴിൽരംഗം സംഗ്രദ്ധമാക്കാനും ഇവിടെ പാസ്സാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി നടപ്പിലാക്കാനുമുള്ള ശക്തമായ ഇടപെടൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഉണ്ടാകണം. കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വ്യാപാരം നടക്കുന്നത് പലചരക്ക് വ്യാപാരമാണെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേത് ആഭരണ വ്യാപാരമാണ്. കേരളത്തിൽ വാണിജ്യരംഗത്ത് ഏതാണ് ഇരുപത്തിയൊന്ന് ശതമാനവും ആഭരണ വ്യാപാരമാണ് നടക്കുന്നത്. ആ രംഗങ്ങളിൽ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവർക്ക്

കറച്ചുകൂടി മെച്ചപ്പെട്ട ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് അതിന്റെ ഉടമകൾ പറയുന്നതെങ്കിലും ഫലത്തിൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ബില്ലിൽ വേതന വർദ്ധനവിനെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നില്ല. ഈ രംഗങ്ങളിലൊക്കെ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട സേവനം ഉറപ്പുവരുത്താൻ കഴിയണം. പ്രത്യേകിച്ച് ആദരണവ്യാപാരം ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടമാണ്. ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഫലമായി ഉയർന്നുവരുന്ന പുതിയ സംരംഭങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഇലക്ട്രോണിക് ഉപകരണങ്ങൾ, മൊബൈൽ ഫോൺ, സുഗന്ധവ്യഞ്ജനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വ്യാപാരം അതിവേഗം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഹോട്ടലുകൾ അതിവേഗത്തിൽ വളർന്നുവീകരിക്കുന്ന വ്യാപാര രംഗമാണ്. ഈ രംഗങ്ങളിലെല്ലാം ജോലി ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രത്യേകതകൾ പരിഗണിച്ച് തൊഴിൽ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. ഹോട്ടൽ മേഖലയിൽ പണിയെടുക്കുന്നവരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ശുചിത്വം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതുതന്നെയാണ്. ഇവിടെ ശ്രീ. പുരുഷൻ കടലുണ്ടി നിർദ്ദേശിച്ച ആരോഗ്യപ്രശ്നം ഒരു പ്രധാന വിഷയമാണ്. ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് അനുബന്ധമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് മെച്ചപ്പെട്ട നിലവാരം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ സാധിക്കണം. തൊഴിൽരഹിതരായിട്ടുള്ള ആളുകൾ ഏറ്റവും കൂടുതലുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്ന് കേരളമാണ്. 40 ലക്ഷത്തോളം തൊഴിൽ രഹിതർ ഇന്ന് കേരളത്തിലുണ്ട്. അതിൽത്തന്നെ ഇരുപത്തിയഞ്ചുലക്ഷത്തോളം ആളുകൾ എസ്.എസ്.എൽ.സി. കഴിഞ്ഞവരും ഏഴുലക്ഷത്തിൽപ്പരം ആളുകൾ പ്ലസ് ടു കഴിഞ്ഞവരും മൂന്നുലക്ഷത്തിലധികം ആളുകൾ ബിരുദധാരികളും അറുപതിനായിരത്തോളം ആളുകൾ പോസ്റ്റ് ഗ്രാഡ്വേറ്റ്സുമാണ്. ഇങ്ങനെയെല്ലാമുള്ളവർ ഇപ്പോൾ ഈ തൊഴിൽ മേഖലയിലേക്ക് കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം നേടിയിട്ടുള്ളവർതന്നെ കൂലി കറഞ്ഞ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെടുകയാണ്. അങ്ങനെയൊരു പൊതുസ്ഥിതി കേരളത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവർക്കെല്ലാം പ്രത്യേക സംരക്ഷണം ഉറപ്പുവരുത്താനും അവരുടെ യോഗ്യതകൾക്കനുസരിച്ച് പരിഗണന ലഭ്യമാക്കാനും കഴിയത്തക്ക നിലയിലുള്ള ഒരു നിലപാട് ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിക്കണം. കേരള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഭ്യന്തര വരുമാനത്തിന്റെ 23 ശതമാനവും വ്യാപാര-വാണിജ്യ രംഗത്തുനിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്. അതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി ഈ രംഗത്ത് ഇടപെടാൻ കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. 60 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി വന്നിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥകളിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാനും ഒന്നുകൂടി വിപുലീകരിച്ച് ആവശ്യമായ ഭേദഗതികളോടുകൂടി നിയമനിർമ്മാണം നടത്താനും കഴിയണം.

ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റ് ഇപ്പോൾ ഒരു തൊഴിൽ നിയമം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ ലേബർ ആക്ട് അനുസരിച്ച് 20-ൽ കൂടുതൽ തൊഴിലാളികളുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെ പ്രത്യേകമായി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിബന്ധനകളാണ് നിലവിലുള്ളത്. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് 20 എന്നത് 40 ആയി ഇപ്പോൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മാത്രമല്ല, കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് ഏതാണ്ട് നാല്പതോളം കേന്ദ്ര തൊഴിൽ നിയമങ്ങളും 150-ഓളം സംസ്ഥാന നിയമങ്ങളും ആവശ്യമില്ലെന്നു കണ്ട് തൊഴിൽ നിയമത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് നാല്പതോളംപേർ ജോലി ചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളെ ഈ തൊഴിൽ നിയമത്തിന്റെ പരിധിക്ക് പുറത്താക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇരുപത് തൊഴിലാളികൾ പണിയെടുക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളെ തൊഴിൽ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയ്ക്കകത്ത് നിങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഉറച്ചുനിന്ന് കേന്ദ്ര മൂലനിയമം തെറ്റായ നിലപാടിൽ വരികയാണെങ്കിൽ അതിനെ പ്രതിരോധിക്കണമെന്നും ശക്തമായി പ്രതികരിക്കാനുള്ള ത്രാണി സംസ്ഥാന സർക്കാർ കാണിക്കണമെന്നും പാർലമെന്റിൽ ഇവിടത്തെ പ്രധാന കക്ഷിയായിട്ടുള്ള കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടി തൊഴിലാളിവിരുദ്ധ നിയമങ്ങൾക്ക് പിന്തുണകൊടുത്ത് ഈ നിയമം പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയമം കേന്ദ്രത്തിൽ പാസ്സാക്കാൻ കൂട്ടുനിന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തൊഴിലാളി വിരുദ്ധ സമീപനങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായി പാർലമെന്റിൽ വോട്ട് ചെയ്യുന്ന ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഒരു തെറ്റായ നിലപാടാണ്. കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ വളരെ സംഘടിതമായി പോരാടി ട്രേഡ് യൂണിയൻ അവകാശങ്ങളും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തൊഴിലവകാശങ്ങളും നേടി വളർന്നുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ ഫലമായി നിൽക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി വിപുലീകരിക്കാനും ശക്തിപ്പെടുത്താനുമുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത്. ഈ കാര്യങ്ങൾ വിശദമായിട്ടുള്ള ചർച്ചക്ക് വിധേയമാക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്.

തൊഴിലും നൈപുണ്യവും വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. ഷിബു ബേബി ജോൺ): സർ, പൊതുവെ ഇവിടെ വന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. തുറന്ന മനസ്സോടുകൂടി സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ ഇതിൽ എന്തെങ്കിലും അപാകതകളുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിൽ കറച്ചുകൂടി ഇഫക്ടീവാക്കാൻ എന്തെങ്കിലും നിർദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ അത് സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും ഒരു ലംഘനത്തിന് പ്രതിദിനം 10 രൂപയെന്നുള്ളത് 100 രൂപയാക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചതുതന്നെ അപര്യാപ്തമാണെന്നാണ് എന്റെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം. ഈ വിഷയങ്ങളെല്ലാം സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ ചർച്ച ചെയ്ത് പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കും. ഇവിടെ ശ്രീ. ഇ. പി. ജയരാജൻ പറഞ്ഞതിനോട്

പൂർണ്ണമായി ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. നമ്മുടെ തൊഴിൽ നിയമങ്ങൾ മാറ്റിയതു കൊണ്ടുമാത്രം ഇത് ഇഫക്ടീവാകില്ല. നമ്മളെല്ലാം ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ട ഒരു കാര്യമുണ്ട്. കേരളത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രചരണം മിലിറ്റന്റ് ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുടെ നാടാണെന്നാണ്. അസംഘടിത മേഖലയിലേക്ക് വരുമ്പോൾ വ്യാപകമായ നീതി നിഷേധവും തൊഴിൽ നിയമങ്ങളുടെ ലംഘനവും നിലനില്ക്കുകയാണ്. ശ്രീ. പുരുഷൻ കടലുണ്ടി സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അടിമകളെപ്പോലെ പണിചെയ്യുന്ന സാഹചര്യം കേരളത്തിലുണ്ട് എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. അത് കേവലം ലേബർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെക്കൊണ്ടുമാത്രം പരിഹരിക്കാവുന്ന കാര്യമല്ല. ഇതുസംബന്ധിച്ച് സഭ വളരെ ഗൗരവത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ ട്രേഡ് യൂണിയനുകളുടെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഉത്തരവാദിത്വംകൂടി ഫലപ്രദമായി നിറവേറ്റുന്നതിന് എങ്ങനെ സാധിക്കും എന്നുള്ളതുംകൂടി മുഖ്യധാരാ ട്രേഡ് യൂണിയനുകളെല്ലാം ചേർന്ന് ചർച്ച ചെയ്തപ്പോഴാൽ മാത്രമേ ഇത് നൂറുശതമാനം ഫലപ്രദമാകുകയുള്ളുവെന്ന് ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ഐ.റ്റി. മേഖലയും ഇതിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നതാണ്. നമ്മൾ പൊതുവെ ഐ.റ്റി. വ്യവസായത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള സമീപനം നിയമലംഘനം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ ആ മേഖലയിൽ പരിശോധനയുള്ളൂ എന്നതാണ്. അല്ലാതെ നമ്മൾ അങ്ങോട്ട് കടന്നുചെന്ന് സാധാരണ പരിശോധിക്കാറില്ല എന്നാൽ അവരുമായി ചർച്ച ചെയ്ത് അവരുടെ ചില ആവശ്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കാറുണ്ട്. നിയമലംഘനം പലതും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാംകൂടി ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് ലേബർ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കുറച്ചുകൂടി ചർച്ചകൾ ആവശ്യമുണ്ട്. ഐ.റ്റി. മേഖലയ്ക്ക് ആന്റി ഐ.റ്റി. മേഖല എന്ന ഫീലിംഗ് വരാതെ എന്നാൽ അവിടത്തെ തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്ന ചില തീരുമാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബില്ലുതന്നെ ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വേതന പരിഷ്കാരം സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ മിനിമം വേജസ് പുതുക്കുന്ന പ്രക്രിയ മുന്നോട്ടുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ശ്രീ. ഇ. പി. ജയരാജൻ പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യത്തോട് എനിക്ക് യോജിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇന്ന് കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ സമീപനം തികച്ചും തൊഴിലാളി വിരുദ്ധമാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. കഴിഞ്ഞ മാസം പ്രധാനമന്ത്രി അഭിസംബോധന ചെയ്ത ഇൻഡ്യൻ ലേബർ മിനിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ കോൺഫറൻസിൽ ഞാനും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അതിൽ ഇ.പി.എഫ്.-ന്റെ പോർട്ടബിലിറ്റിയെക്കുറിച്ചും മറ്റും എല്ലാവരെയും വികാരം കൊള്ളിക്കുന്ന രീതിയിൽ

മനോഹരമായ ഒരു പ്രസംഗം തന്നെയായിരുന്നു പ്രധാനമന്ത്രി നടത്തിയതെങ്കിലും ആ കോൺഫറൻസിന്റെ അന്തസ്സത്ത എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, ഇനിമുതൽ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പരിശോധനയില്ല, കമ്പ്യൂട്ടറൈസ്ഡ് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഇനി മുതൽ ഇൻസ്പെക്ടർ പരിശോധിക്കാൻ പോകാവൂ എന്നതായിരുന്നു കമ്പ്യൂട്ടർതന്നെ റാൻഡമായിട്ടാണ് സെലക്ട് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുകേട്ടാൽ തോന്നും തൊഴിലാളികൾ കാരണമാണ് ഇവിടെയൊന്നും സംഭവിക്കാത്തതെന്ന്. ഈ നിലയിലേക്കാണ് കാര്യങ്ങൾ പോകുന്നത്. അങ്ങനെ ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങളിൽ ഭയങ്കരമായ പ്രോ-കോർപ്പറേറ്റ് സമീപനവുമായി വരുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ തനതായ നിയമങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ രീതിയിൽ മുന്നോട്ടുപോകാമെങ്കിലും ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഡിസ്പ്യൂട്ട് ആക്ട്, മിനിമം വേജസ് ആക്ട് എന്നിവയടക്കം പ്രധാനപ്പെട്ട സെൻട്രൽ ആക്ട് വരുമ്പോൾ അതിനെ എങ്ങനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് വളരെ ഗൗരവത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ആശങ്കയോടുകൂടിത്തന്നെയാണ് ഞാൻ അതിനെ സമീപിക്കുന്നത്. ഭരണകക്ഷിക്ക് പാർലമെന്റിൽ ഒറ്റയ്ക്ക് ഭൂരിപക്ഷമുള്ള സ്ഥിതിക്ക് സെൻട്രൽ ആക്ട് തടയുന്നതിന് ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ട്. എങ്കിൽപ്പോലും നമുക്ക് നമ്മുടെ പ്രതിഷേധം അറിയിക്കണം. തീർച്ചയായും നമ്മുടെ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഇഷ്ടമില്ലാത്തവരെ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ഫയർ ചെയ്യാവുന്ന ഒരു ഫയർ ആന്റ് ഫയർ സംവിധാനത്തിലേക്കാണ് കേന്ദ്രഗവൺമെന്റ് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രാജ്യത്തെ തൊഴിലാളി സമൂഹത്തിനും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിനും ഇത് ഗുണകരമല്ല എന്നതന്നെയാണ് ഗവൺമെന്റിന്റെ അഭിപ്രായം. ആ കാര്യങ്ങളിൽ കഴിയുന്ന രീതിയിൽ നമുക്ക് ഒരുമിച്ച് മുന്നേറാം. ഈ നിയമം ഇഫക്ടിവാക്കാൻ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ തുറന്ന മനസ്സോടുകൂടി ചർച്ച ചെയ്ത് തീരുമാനമെടുത്ത് മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാം. ഈ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്ത എല്ലാവർക്കുമുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ : ശ്രീ. പുരുഷൻ കടലുണ്ടി അങ്ങയുടെ നിരാകരണ പ്രമേയം പ്രസ്സ് ചെയ്യുമോ?

ശ്രീ. പുരുഷൻ കടലുണ്ടി : സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ : ശ്രീ. പുരുഷൻ കടലുണ്ടി അവതരിപ്പിച്ച നിരാകരണ പ്രമേയം സഭ നിരാകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. സി. പി. മുഹമ്മദ്, അങ്ങയുടെ I (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. സി. പി. മുഹമ്മദ് : സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ : ശ്രീ. സി. പി. മുഹമ്മദ് അവതരിപ്പിച്ച 1 (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി സഭയുടെ അനുമതിയോടെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. ഇ. പി. ജയരാജൻ അങ്ങയുടെ 2 (ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. ഇ. പി. ജയരാജൻ : സർ, ഞാൻ പ്രസ്സ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ : ശ്രീ. ഇ. പി. ജയരാജൻ അവതരിപ്പിച്ച 2 (ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി സഭ നിരാകരിച്ചു.

2014-ലെ കേരള കടകളും വാണിജ്യസ്ഥാപനങ്ങളും (ഭേദഗതി) ബിൽ വിദ്യുത്കൃത്തിയും തൊഴിലും തൊഴിലാളിക്ഷേമവും സംബന്ധിച്ച VII-ാം നമ്പർ സബ്ജക്ട് കമ്മറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയത്തെ

അനുകൂലിക്കുന്നവർ.....

പ്രതികൂലിക്കുന്നവർ.....

പ്രമേയം സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ബിൽ സബ്ജക്ട് കമ്മറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.

ഒരു കാര്യത്തിൽ ചെയറിന് പ്രത്യേക നന്ദിയുണ്ട്. അംഗങ്ങൾ സംസാരം സ്വയം നിയന്ത്രണമെന്നൊരു ചെറിയ നിർദ്ദേശം 1.30-നാണ് മുന്നോട്ടുവച്ചത്. അത് എല്ലാ അംഗങ്ങളും അതിന്റേതായ ഗൗരവത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു രണ്ട് ബില്ലുകളാണ് ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് അവതരിപ്പിച്ചത്. എല്ലാ അംഗങ്ങളോടുമുള്ള ചെയറിന്റെ നന്ദി പ്രത്യേകം അറിയിക്കുന്നു. അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലും ഈ മാതൃക പിന്തുടരണം എന്നുകൂടി ചെയർ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഓർഡർ..... ഓർഡർ..... സഭ ഇപ്പോൾ പിരിയുന്നതും നാളെ രാവിലെ 8.30-ന് വീണ്ടും സമ്മേളിക്കുന്നതുമാണ്.

(2014 ഡിസംബർ മാസം 4-ാം തീയതി രാവിലെ 8.30-ന് വീണ്ടും സമ്മേളിക്കുന്നതിനായി സഭ വൈകുന്നേരം 4.05-ന് പിരിഞ്ഞു.)